

L. Rasmussen

En rockstjernes bekendelser

659 sider

Skriveforlaget Det er altså vildt underligt, at en forfatter på forsiden ikke vil ud med sit fornavn, når hun hedder noget så almindeligt som Lene.

Det tog os let par klik at finde frem til navnet, og sådan noget er lidt træls og for kryptisk.

Lene har haft god tid i coronapandemien til at skrive denne mursten af en bog. Pandemien var lang, det er bogen også, og spørgsmålet er, om den er FOR lang, selv om temaet er godt nok, handlingen er fin nok, og plottene køres også nogenlunde hjem.

Sprogligt skal man være indstillet på, at den kan virke ensformig, idet der er meget få dialoger i bogen, og de er lange. Meget lange.

Ellers er bogen mest af beskrivende karakter, release-fester, R.R. and The Baytown Boys, Rico's Place, fanklubber, bands, managere, presse. Under det hele finder vi så det interessante tema om et dobbeltliv. Hvordan i alverden kan mennesker holde til at leve dobbeltliv og have familie ét sted, mens hjertet er et andet.

Splittet, dualiteten, dobbeltlivet er vel noget, mange af os kan nikke genkendende til. Måske i tanker, måske i små bitte handlinger. For er det at sige et og tænke noget helt andet ikke også et dobbeltliv.

I bogen her bliver tingene så sat på spidsen, idet rockstjernen Robert i en alder af 60 i sin selvbiografi afslører, at han kun har elsket én kvinde hele sit liv, og det er ikke den officielle og trofaste partner gennem mere end 20 år, han taler om.

Om det så kan gøres om i livets sensommer, det er både romantisk og spændende at finde ud af.

Og bogens store kvalitet dens længde til trods er, at man jo ofte lever et langt liv med det, man tror er den forkerte, eller fordi man bare på en eller anden måde blev tvunget sammen med den forkerte, mens man drømmer om noget helt andet. Og det tema har bogen godt fat i.